

Justitsministeren (Zahle): I Anledning af den af det ærede Medlem fremsatte Udtalelse skal jeg bekræfte Rigtigheden af hans Forudsætning om, at der om det af ham nævnte Spørgsmaal skal finde en Raadførelse Sted mellem Lagtinget og Justitsministeriet, inden de nærmere Regler fastsættes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 73 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forøgelse af Statspolitiets Personale m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1938).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 75 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til Indenrigsministeren til Fremsættelse af det af ham anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal tillade mig at fremsætte det anmeldte Lovforslag om Forandring i Loven om anerkendte Sygekasser. I Loven om anerkendte Sygekasser er indført den Bestemmelse, at Statstilskuddet ydes dels i Forhold til Medlemstallet, dels i Forhold til Kassernes Udgifter, men saaledes, at der samtidig er fastsat en Maksimalydelse pr. Medlem. Imidlertid har Forholdene medført, at Sygekassernes Udgifter er steget saaledes, at i Løbet af ganske kort Tid vil alle Sygekasserne have naaet Maksimumsgrænsen for Statstilskuddet, og derved vilde faktisk Lovbestemmelsen, hvor-

efter Tilskuddet skal ydes baade efter Medlemstal og efter Udgifter, være ophevet, saa at Ydelsen kun vilde finde Sted efter Medlemstal. Da dette ikke har været Rigsdagens Hensigt med den indførte Bestemmelse, tillader jeg mig herved at fremsætte Forslag til en Forandring i Loven, gaaende ud paa, at den i § 15 indeholdte Maksimumsgrænse for Statstilskuddet bortfalder. Samtidig bliver det nødvendigt at bevare den Reguleringsfond, som var indført for at raade Bod paa Vanskeligheder, som maatte opstaa ved Gennemførelsen af Maksimalgrænsen. Lovforslaget er fremsat efter Ønske af de danske Sygekassers samvirkende Centralforening og i Henhold til Erklæringer, afgivne af Sygekasseinspektøren. Det har været forelagt af Ministeriet til Forhandling i det i Sygekasselovens § 6 omhandlede Rigsdagsudvalg. I dette Udvalg var der ubetinget Enighed om Ønskeligheden af under Hensyn til Forholdene at hæve Maksimumsgrænsen for nogle Aar, men nogle af Medlemmerne fremsatte Ønske om, at Bestemmelsen foreløbig kun skulde gælde i 2 Aar. Efter at denne Forhandling har fundet Sted, har Sygekasseinspektøren imidlertid paa ny afgivet en Erklæring, der findes aftrykt som Bilag 3, hvoraf det fremgaar, at de Forhold, som nu er til Stede, ikke kan tænkes at ville forsvinde, og at derfor Begrundelsen for at hæve Maksimumsgrænsen ogsaa vil være til Stede i Fremtiden. Derfor gaar Lovforslaget nu ud paa at træffe en endelig Ordning. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling her i Tinget.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder*. I 1910 vedtoges den første Lov om Forligsmanden, i Efteraaret 1913 havde jeg den Ære at fremsætte Forslag til den første Forlængelse af Loven om Forligsinstitutionen, og nu har jeg den Ære at foreslaa den anden Forlængelse paa 4 Aar, gældende indtil 1922. Forligsmandsinstitutionens Betydning blev i 1914 anerkendt fra alle Sider. Ingen var i Tvivl om, at denne Institution havde virket heldigt i de forløbne Aar, og at den burde fornys. De forløbne 4 Aar har yderligere bekræftet denne Anskuelse. Ikke mindst i Aaret 1916 var Arbejdsforholdene af en saadan Art, at Institutionens Betydning traadte i høj Grad frem for Offentligheden. I Efteraaret 1915 og Foraarsmaanederne 1916 kom et stort Antal Overenskomster